

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **P., s. r. o., so sídlom v B.**, IČO: X., zastúpeného advokátskou kanceláriou **F. P., s. r. o., so sídlom v B.**, IČO: X., proti povinnej **M. Ď., bytom H.**, právne zastúpenej JUDr. J. H., advokátom **B.**, o vymoženie pohľadávky **482,64 eur s prísl.**, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. R. K., so sídlom Exekútorského úradu **Z.**, pod sp. zn. EX 4876/2007, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 13. februára 2013, č. k. 6CoE/62/2013-73, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Povinnnej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín uznesením zo 14. 08. 2012, č. k. 62Er/4613/2007-19 exekúciu zastavil. Rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil s poukazom na § 57 ods. 2, § 58 ods. 1, § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, k § 52, § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka, príslušné ustanovenia Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, príslušné ustanovenia zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Vo svojom rozhodnutí súd prvého stupňa konštatoval, že rozhodcovská doložka je neprijateľná, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a povinný nemal na výber vzhľadom na jej splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami. Súd prvého stupňa ďalej zdôraznil, že v predmetnom exekučnom titule konajúci rozhodca nerešpektoval zákon č. 250/2007 Z. z. a Smernicu Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993, keď akceptoval denný úrok 0,25% (91,25% p. a.), ktorý je takisto neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Vzhľadom na uvedené dospel súd prvého stupňa k záveru, že boli splnené podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 45 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z. z.

o rozhodcovskom konaní, z ktorého dôvodu exekúciu podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku zastavil.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 13. 02. 2013 č. k. 6CoE/62/2013-73 návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol a uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrh oprávneného na polozenie prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru EÚ považoval na nedôvodný. Zdôraznil, že Súdny dvor EÚ už v obdobných veciach, v ktorých účastníkom vo vnútroštátnom konaní bol i oprávnený, judikoval, že Súdny dvor môže v rámci právomoci zverenej mu čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ, vykladať všeobecné kritériá, používané normotvorcom Únie na definovanie pojmu nekalá podmienka. Nemôže sa však vyjadriť k uplatňovaniu týchto všeobecných kritérií na osobitnú podmienku, ktorá musí byť skúmaná v závislosti od okolností konkrétneho prípadu. Dodal, že je úlohou vnútroštátneho súdu určiť, či sa má zmluvná podmienka v konkrétnej veci považovať za nekalú vzhľadom na všetky okolnosti, týkajúce sa uzavretia zmluvy. V prípade kladnej odpovede je potom úlohou vnútroštátneho súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva s cieľom ubezpečiť sa, že spotrebiteľ nie je touto podmienkou viazaný. Odvolací súd uzavrel, že predbežné otázky, ktorých polozenie navrhol oprávnený, sa týkajú nekalosti konkrétnej zmluvnej podmienky – rozhodcovskej doložky, ktorú oprávnený používa vo formulárových zmluvách, a ktoré posúdenie spadá výlučne do pôsobnosti vnútroštátnych súdov. Preto, pokiaľ oprávnený má za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa zabránilo vymožitelnosti jeho pohľadávky, odvolací súd zdôraznil, že oprávnenému nič nebránilo uplatniť si svoje zmluvné nároky v riadnom súdnom konaní, v ktorom by bola zabezpečená rovnosť účastníkov i z pohľadu riadne aplikácie ustanovení spotrebiteľského práva.

Proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie z dôvodu, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), zlej interpretácie § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a je nepreskúmateľné. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu v uvedenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podal oprávnený, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O. s. p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejednanie veci, vyplývajúca zo zákona.

Z podania oprávneného, či už z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ako i obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie dôvodov a vymedzenia toho, čo účastník žiada) možno bez pochybností vyvodiť, že tento procesný úkon oprávneného v predmetnej veci, ktorým napadol uznesenie odvolacieho súdu, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O. s. p.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O. s. p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

V predmetnej veci rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhov oprávneného na prerušenie konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím súdu odvolacieho, vydaného v rámci odvolacieho konania, počas ktorého odvolací súd môže vydávať viaceré rozhodnutia, avšak po začatí odvolacieho konania v takom prípade vždy koná ako súd odvolací. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávneného preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p. zastavil bez toho, aby preskúmal vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniť oprávnený, a preto mu vznikla povinnosť hradiť trovy odvolacieho konania povinnej (§ 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky povinnej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 1. augusta 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová